

Ἄς ἀκουσθῇ ἡ εὐθυμος μοῦνη σου ἢ προτέρα,
Κ' ὑπὸ χαρᾶς ὡς πρότερον τὸ στήθος σου ἄς πάλιν.

Λάβε τὴν λύραν· τόνισον τὸ ἄσμα σου καὶ πάλιν
Τὸν ἦχον νὰ ἀκούσωμεν ποθοῦμεν τῆς φωνῆς σου,
Εἰς τέρψεων παντοειδῶν—λησμόνησον—τὴν ζάλην
Τὸ παρελθόν...τὰς λύπας σου, τὸ ἄλγος τῆς ψυχῆς σου.

Ἀφέθητι εἰς τὸ παρὸν... τὸ παρελθὸν λησμόνει,
Καὶ πῖε ὕδωρ ἄρθρον τῆς λήθης, εἰς τὴν ἄλγος
Εὐδαίμονες νὰ βέωσιν αἱ ὥραι σου, οἱ χρόνοι,
Ἀπόλαυε τὸ σήμερον· νὰ ἀποθανῇς μέλλεις...

Ἰούλιος 1870.

ΦΩΤΕΙΝΗ Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ.

Εἰς τὸ Νεογόνον

Τοῦ φίλου μου *Ι. Χ. Κούρτελη*,
Αἰκατερίνην.

Βρέφος ἄθων, διατὶ εἰς ὅλον εὐθυμία;
*Ω! διατὶ χαρμασυνὸν τὰς χεῖράς σου κινεῖς;
Μικρά μου!... δὲν σὲ ἔτυψε πνοὴ βορρᾶ ἀγρία,
Καὶ μόνον δι' ἓν ἄθυρμα γνωρίζεις νὰ θρηνῇς!

Πόσον γλυκεῖα φαίνεσαι! πόσον ὠραία εἶσαι!
Πῶς προκαλεῖς καὶ ἀκοντὰ τὰ χεῖλ' εἰς ἀσπασμούς;
Πῶς εἰς θωπείας τέρπεις καὶ δι' οὐδὲν λυπεῖσαι,
Καὶ ὅλων ἀποδέχεσαι τοὺς ἐναγκαλισμούς!

*Ω! διατὶ τὸ ἄθυρμα αὐτὸ μακρὰν σου ρίπτεις;
Ἦργίσθης ἴσως; διατὶ; ἔχεις καὶ σὺ ὀργὴν;
Ἄλλ' ὅ,τι μὲ προσποιήσιν τὸ πρόσωπόν σου κρύπτεις,
Εἴτ' ἀνακύπτει εὐθυμος, ἐκβάλλουσα κραυγὴν.

Θέλεις νὰ παίξης! ὦ! ἐλθέ, ἐλθέ νὰ σὲ φιλήσω,
Τὰς ὀροσεράς σου παρειαῖς ἐλθέ νὰ ἀσπασθῶ
*Ω! πῶς τοιοῦτον ἄγγελον νὰ μὴ τὸν ἀγαπήσω;
Ἐλθέ εἰς τὰς ἀγκάλας μου, σὲ θέλω, σὲ ποθῶ!

Πλὴν αὖριον; ὅτε ἀδρά, χαριεστάτη νέα,
Μικρά μου χάρις, καταστῇς κ' ἡ κόμη σου χρυσή
Θὰ χύνει εἰς τοὺς ὦμους σου εὐώδη, καὶ ὠραία,
Ὅταν νεανίς θὰ γενῇς, τὸ βρέφος τῶρα σὺ;

Θὰ ρίπτεσαι τότε εὐθυμος ὡς νῦν καὶ μειδιῶσα,
Εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ταχὺν καλοῦντός σε, μικρά;
Θὰ δέχεσαι φιλήματα, καθὼς καὶ τώρα, τόσα;
Θὰ εἶσαι τόσον εὐπιστος, ἀθῶς, ζωντὰς;

*Ω! ἴσως τότε σοβαρὰ τὸν λόγον θ' ἀποτεῖνεις,
Τότε θὰ κύπτουν ἐμπροσθεν κυρία σεβαστῆς,
Παντοῖα περὶ θείλγητρα νεανικά θὰ χύνεις,
Κι' ὁ κόσμος τῶν χαρίτων σου θ' εἶναι θαυμαστῆς.

Τότε θὰ λέγῃς «κύριε» μὲ τὸ σεμνὸν σου ἦθος,
Καὶ θὰ σοὶ λέγουν ἅπαντες «ὠραία δεσποινίς».
Καὶ ὄντως θὰ μοὶ φαίνεται ἡ σήμερον ὡς μῦθος,
Ὅταν ὠραία σύζυγος καὶ θελκτικὴ γενῇς.

16 Μαρτίου 1872.

Α. Σ. ΑἰΒΑΘΗΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΕΥΓΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

Ἐν τῇ νεοδημῳ οἰκίᾳ τοῦ κ. Δεῦμέζη ἀνεκα-
λύφθη εἰς 1 1)2 μέτρου βάθος πῖθος λιθόκτιστος
πλήρης ὑπολεύκου οἴνου, καλῶς ἐσφραγισμένος
ὁ οἶνος αὐτός ὑποτίθεται ὅτι εἶναι ἐτῶν 500.

Ἐάν ὁ οἶνος πρὸ τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ εἰς
λαγῆνους ἢ εἰς βαρέλια πρότερον θερμανθῇ μέ-
χρις 60 βαθμῶν καὶ ἀκολούθως ἀποψυχθῇ, δια-
τηρεῖται καλλίτερα ἀπὸ τὴν ὀξειάν αὐτοῦ ζύ-
μωσιν. Τὸ αὐτὸ παρατηρήθη ὅτι συμβαίνει μὲ
τὸν ζῦθον (τὴν μπύραν). Ἐάν ὁ ζῦθος προτοῦ νὰ
γεμισθῇ εἰς φιάλας ἢ εἰς βαρέλια, θερμανθῇ μέ-
χρις 50 βαθμῶν, διατηρεῖται ἀξιόλογα καὶ δύναται
νὰ ἀποσταλῇ εἰς μακρυνούς τόπους ἄνευ φόβου
ζυνίσεως καὶ φθορᾶς αὐτοῦ.

* * Ἐν Μεδιολάνοις τῆς Ἰταλίας πολὺ γίνεται

λόγος περὶ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν σωμάτων τριῶν ἁγίων, τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου, ἐπισκόπου τῆς πόλεως ταύτης, καὶ τῶν ἁγίων Πρωτασίου καὶ Γερβασίου. Τὰ σώματα ταῦτα κάλλιστα διατηρούμενα ἀνευρέθησαν ὑπὸ τὸ μέγα θυσιαστήριον τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου, ἐντὸς μεταλλίνου κιβωτίου πλήρους κατὰ τὰ δύο τρίτα ὕδατος καθαροῦ καὶ διαυγεστάτου. Ἀγνωστον διατελεῖ ἂν τὸ ὕδωρ τοῦτο ἦνε χημικὴ τις σκευασία πρὸς διατήρησιν τῶν σωμάτων ἢ ἂν εἰσῆχθη ἔξωθεν εἰς τὸ κιβώτιον. Τὸ κιβώτιον τοῦτο ἀνοιχθὲν μετὰ μεγίστης προσοχῆς, ἐκλείσθη αὐθις ἀμέσως καὶ ἐσφραγίσθη, ἀφοῦ ἐγένετο καὶ ὑπεγράφη πρακτικὸν περὶ τῆς ἀνευρέσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ περιχομένου. Προσεχῶς δὲ θέλει ἐκ νέου ἀνοιχθῇ ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἀρχῶν, καὶ τῶν καταλλήλων χημικῶν, οἵτινες θελοῦσι προβῆναι εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ ἐν τῷ κιβωτίῳ ὕδατος. Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐγένετο ἡ ἀνεύρεσις τῶν λειψάνων τούτων, οἱ κώδωνες ἀπασῶν τῶν ἐν Μεδιολάνοις ἐκκλησιῶν

ἐκρούοντο διαρκῶς, τὸ δὲ πλῆθος συνέρρειεν ἀθρόον εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἀνεκοίνωσε τηλεγραφικῶς τὴν σπουδαίαν ταύτην εἴδησιν πρὸς τὴν Α. Ἀγιότητα τὸν Πάπαν. Αἱ ἀναφέρουσιν ταῦτα ἐφημερίδες πᾶσαι εἰποῦσιν ἐν τούτοις νὰ ἀνακοινώσωσιν ἡμῖν οὐσιώδη τινὰ πληροφορίαν, τίνι τρόπῳ δηλονότι ἀνεγνωρίσθη ἡ τυχὸν τῶν πρὸ χιλίων καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν ἀκμασάντων τούτων ἁγίων.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ.

Ὁ κ. Allain Targé ἐπαρουσίασεν εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Παρισίων στατιστικὴν γενομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐθεντικῶν ἐγγράφων τῶν ἐργατῶν, οἵτινες ἐγκυκλείωσαν τοὺς Παρισίους ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς εἰσόδου τῶν στρατευμάτων. Μεταξὺ ἄλλων ἀριθμῶν ἀναφέρονται οἱ ἀκόλουθοι: ὑποδηματοποιοὶ 30,000· ἐργάται τῶν εἰδῶν τῶν Παρισίων 8—9000 κτλ. φαίνεται δὲ ὅτι ἡ διοίκησις τοῦ δημοτικοῦ φόρου ὑπολογίζει εἰς 100,000 ἄτομα τὸ ἐν τῷ παρισινῷ πληθυσμῷ γινόμενον κενὸν ἀπὸ τῶν τελευταίων συμβάντων.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ ΙΗ'. φιλολογικοῦ γρίφου.

Ἡ Κῶς φ ἦλος ηκ Ὅσσα ρ ιστός.

Οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος.

Πρῶτος ἐπεμψε τὴν λύσιν αὐτοῦ ὁ ἐκ Χαλκίδος κύριος Ἀχιλ. Μανόπουλος, τοῦ ὁποίου ἐστάλη τὸ ὑποσχεθὲν δῶρον ταχυδρομικῶς. Εἶτα δὲ ὁ ἐκ Γαλαξιδίου κ. Δημ. Π. Νίκας.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἦμην ποτὲ δῆμαγωγὸς καὶ τέκνον ἄγυρτίας.

Τὴν κεφαλὴν ἂν εὔρεθῃ θνητὸς νὰ μοὶ χωρίσῃ,

Τὴν κεφαλὴν μου ἀνυψῶ μεθ' ὑπερηφανείας,

Καὶ θὰ προμάξῃ ὅποιος τυχὸν μὲ συναντήσῃ.